

Úřední věstník

Evropské unie

C 337

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 53
14. prosince 2010

<u>Oznámení č.</u>	<u>Obsah</u>	<u>Strana</u>
	I Usnesení, doporučení a stanoviska	
	STANOVISKA	
	Evropská centrální banka	
2010/C 337/01	Stanovisko Evropské centrální banky ze dne 19. listopadu 2010 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách (CON/2010/82)	1
	II Sdělení	
	SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE	
	Evropská komise	
2010/C 337/02	Sdělení Komise – Oznámení o dokladech o dosažené kvalifikaci – směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací (příloha V) ⁽¹⁾	10

CS

Cena:
3 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2010/C 337/03	Směnné kurzy vůči euru	13
2010/C 337/04	Rozhodnutí o ukončení formálního vyšetřovacího řízení v důsledku zpětvzetí oznámení o státní podpoře členským státem – Státní podpora – Finsko (Články 107 a 109 Smlouvy o fungování Evropské unie) – Oznámení Komise podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU – zpětvzetí oznámení o státní podpoře – Státní podpora C 9/10 (ex N 417/09) – Dočasné daňové úlevy na zdanění kapitálových výnosů z prodeje obdělávané půdy	14

Účetní dvůr

2010/C 337/05	Zvláštní zpráva č. 9/2010 „Je využití výdajů na zásobování vodou pro spotřebu v domácnostech v rámci strukturálních opatření EU maximálně efektivní?“	15
---------------	---	----

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

2010/C 337/06	Informace členských států o ukončení rybolovu	16
---------------	---	----

V *Oznámení*

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Evropská komise

2010/C 337/07	Státní podpora – Španělsko – Státní podpora C 23/10 (ex NN 36/10) – Podpora na zavedení digitálního pozemního vysílání – Výzva k podání připomínek podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU ⁽¹⁾	17
2010/C 337/08	Státní podpora – Rumunsko (články 107 až 109 Smlouvy o fungování Evropské unie) – Oznámení Komise podle čl. 108 odst. 2 SFEU – zpětvzetí oznámení o státní podpoře – Státní podpora C 36/09 – Záruka podle dočasného rámce ve prospěch podniku Oltchim ⁽¹⁾	27

Poznámka pro čtenáře (pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

STANOVISKA

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 19. listopadu 2010

k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách**(CON/2010/82)**

(2010/C 337/01)

Úvod a právní základ

Dne 26. července 2010 obdržela Evropská centrální banka (ECB) od Rady Evropské unie žádost o stanovisko k návrhu nařízení, kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách ⁽¹⁾ (dále jen „navrhované nařízení“).

Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na čl. 127 odst. 4 a čl. 282 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie, neboť navrhované nařízení obsahuje ustanovení, která ovlivňují to, jak Evropský systém centrálních bank (ESCB) přispívá k řádnému provádění opatření týkajících se stability finančního systému, jak je uvedeno v čl. 127 odst. 5 Smlouvy. V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

Obecné připomínky

1. ECB v obecné rovině vítá opatření, která navrhované nařízení zavádí s cílem posílit regulační rámec platný pro ratingové agentury, zejména s cílem: a) svěřit Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (orgán ESMA) komplexní pravomoc, pokud jde o registraci ratingových agentur a dohled nad nimi, a b) zavést zvýšenou transparentnost a soutěž na trhu, pokud jde o rating strukturovaných finančních nástrojů. ECB oceňuje, že do nařízení (ES) č. 1060/2009 ⁽²⁾ bylo začleněno mnoho předchozích připomínek obsažených v: a) příspěvku Eurosystému k veřejné konzultaci k návrhu směrnice/nařízení Komise o ratingových agenturách ⁽³⁾ a b) stanovisku ECB CON/2009/38 ze dne 21. dubna 2009 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o ratingových agenturách ⁽⁴⁾.
2. Jak je uvedeno v příspěvku Eurosystému z roku 2008 ⁽⁵⁾, je dohled nad ratingovými agenturami vykonávaný jedním subjektem z hlediska zajištění koordinovaného postupu a rovných podmínek vhodnější než dohled rozptýlený. V této souvislosti ECB vítá skutečnost, že orgánu ESMA byla svěřena řada úkolů týkajících se registrace ratingových agentur a dohledu nad nimi. ECB vychází z toho, že v rámci

⁽¹⁾ KOM(2010) 289 v konečném znění.

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 1.

⁽³⁾ Září 2008 (dále jen „příspěvek Eurosystému z roku 2008“), který je dostupný na internetových stránkách ECB <http://www.ecb.europa.eu>

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 115, 20.5.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ S. 4.

regulatorního rámce bude zachováno právo národních orgánů dohledu uznávat ratingové agentury jako externí ratingové agentury podle článků 81 až 83 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepřacované znění) ⁽¹⁾.

3. S výhradou níže uvedených připomínek ECB v obecné rovině podporuje opatření v oblasti transparentnosti obsažená v navrhovaných nových člancích 8a a 8b nařízení (ES) č. 1060/2009 ⁽²⁾, která emitentům strukturovaných finančních nástrojů ukládají, aby umožnili přístup k informacím, jež poskytují ratingové agentuře, kterou si vybrali, rovněž určitým dalším ratingovým agenturám. Zavedení těchto požadavků ohledně zveřejňování informací směřuje ke zvýšení kvality a transparentnosti procesu vydávání ratingů pro strukturované finanční nástroje a může rovněž přispět ke zvýšení hospodářské soutěže mezi ratingovými agenturami. Nové požadavky jsou kromě toho do určité míry podobné pravidlům, podle kterých postupuje americká Komise pro burzu a cenné papíry (SEC) od června 2010 ⁽³⁾. V případech, kdy je to možné, tvoří sbližování regulatorních rámců platných v EU a v USA významný aspekt rovných podmínek na trhu.

ECB by však ráda upozornila na určité možné obavy, pokud se týká provedení nových požadavků ohledně zveřejňování. Za prvé lze očekávat, že ratingová agentura, která byla vybrána, aby v daném případě vydala rating, bude na základě navrhovaných opatření vystavena zvýšené hospodářské soutěži ze strany ostatních způsobilých ratingových agentur (ratingových agentur, které nebyly vybrány). Pro ratingové agentury, které nebyly vybrány, může být konkrétně jednodušší vydávat nevyžádané ratingy, neboť jim budou zpřístupněny informace, které emitent poskytl ratingové agentuře, kterou si vybral. Ratingové agentuře, která nebyla vybrána, však mohou ve vstupu na trh bránit podstatné překážky, které se týkají: a) kritérií způsobilosti pro přístup k informacím emitenta, jež vyplývají z právních předpisů, a b) neformálních znalostí, jež má ratingová agentura, která byla vybrána, k dispozici v důsledku dlouhodobých vztahů s emitentem. Zkušenosti s pravidly v oblasti transparentnosti, jež zavedla SEC, dosud přesvědčivě nepotvrdily, že by tato pravidla měla podstatný vliv na postupy ratingových agentur, zejména z titulu zvýšení počtu nevyžádaných ratingů. Za druhé, možnost získat několik ratingů by mohla emitentům umožnit vybrat si ten nevhodnější („rating shopping“), což by mohlo způsobit, že ratingové agentury by mezi sebou soutěžily o to, která z nich poskytne nejatraktivnější rating. To by mohlo negativně ovlivnit kvalitu vydávaných ratingů. Za třetí, bude třeba rovněž posoudit situaci emitenta samotného s přihlédnutím k prvkům jako například: a) zátěž související se zpřístupňováním informací ratingovým agenturám, které nebyly vybrány, a b) ochrana vůči možnému zneužití informací, jež získala ratingová agentura, která nebyla vybrána.

ECB chápe, že opatření v oblasti transparentnosti uvedená v navrhovaných nových člancích 8a a 8b získala v rámci přípravných prací na navrhovaném nařízení ⁽⁴⁾ širokou podporu. ECB proto navrhuje změny jen v omezeném rozsahu ⁽⁵⁾. Současně doporučuje, aby orgán ESMA vývoj ve výše uvedených oblastech pozorně sledoval v souvislosti s prováděním navrhovaného nařízení tak, aby Komise mohla v návaznosti na získané zkušenosti předložit příslušné změny ⁽⁶⁾.

4. ECB kromě toho očekává, že Komise na základě zkušeností s pravidly zavedenými navrhovaným nařízením vypracuje dalekosáhlejší opatření v oblasti transparentnosti, pokud se týká vydávání ratingů. S cílem dosáhnout zamýšleného účinku by opatření v oblasti transparentnosti měla vyvážit obchodní zájmy emitentů, kteří poskytují citlivé informace ratingovým agenturám, na straně jedné a potřebu většího přístupu k informacím, který by centrálním bankám, orgánům dohledu a ostatním zúčastněným

⁽¹⁾ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Viz čl. 1 odst. 4 navrhovaného nařízení.

⁽³⁾ Viz změna pravidla 17g-5 v části 240 zákona o burze cenných papírů z roku 1934, Věstník SEC č. 34-61050 (23. listopadu 2009), Federální rejstřík svazek 74, č. 232, s. 63832 (4. prosince 2009) (dále jen „změněné pravidlo SEC 240.17g-5“), které je k dispozici na internetových stránkách SEC <http://www.sec.gov> Změněné pravidlo SEC 240.17g-5 platí pro americké emitenty od 2. června 2010 a bude platit pro neamerické emitenty, kteří si vyberou ratingovou agenturu se sídlem ve Spojených státech, od 2. prosince 2010; viz rovněž „Vyhláška ze dne 19. května 2010, kterou se vnitrostátně uznaným statistickým ratingovým organizacím uděluje dočasná podmíněná výjimka z požadavků pravidla 17g-5 zákona o burze cenných papírů z roku 1934, s výzvou k vyjádření“ vydaná SEC (Věstník č. 34-62120), který je k dispozici na internetových stránkách SEC.

⁽⁴⁾ Srovnaj stávající znění navrhovaného nařízení s kompromisním návrhem předsednictví ze dne 7. října 2010, 2010/0160 (COD), s. 17.

⁽⁵⁾ Viz další připomínky v odstavci 5.

⁽⁶⁾ Viz další připomínky v odstavci 6.

stranám umožnil nezávislé hodnocení činnosti ratingových agentur, na straně druhé. Všechny uvedené prvky jsou zvláště významné, pokud se týká sekuritizačního trhu. V této souvislosti je cílem Eurosystému mít v rámci svého systému pro hodnocení zajištění přístup k informacím o jednotlivých úvěrech, které umožní průběžné hodnocení rizik v případě sekuritizovaných nástrojů.

Konkrétní připomínky

Zvýšená transparentnost procesu vydávání ratingů

5. Na základě navrhovaného nařízení musí každá ratingová agentura, která byla vybrána, poskytnout svým konkurentům seznam strukturovaných finančních nástrojů, které právě hodnotí, spolu s odkazem na internetové stránky, na kterých emitent uložil informace používané při přípravě ratingů. Ratingové agentury, které nebyly vybrány, mohou získat přístup k těmto informacím za předpokladu, že: a) v době podání žádosti mají zavedeny systémy a organizační strukturu k ochraně důvěrnosti těchto informací a b) poté, co jim byly informace zpřístupněny, vydávají ročně ratingy nejméně pro 10 % strukturovaných finančních nástrojů, ohledně nichž si vyžádaly informace ⁽¹⁾. ECB doporučuje, aby navrhované nařízení jednoznačněji vymezilo za prvé metodu, podle níž orgán ESMA ověřuje plnění těchto kritérií, za druhé metodu výpočtu, kterým se ověřuje plnění druhého kritéria ⁽²⁾, a za třetí situace, v nichž by neplnění druhého kritéria mohlo vést k uložení sankcí ⁽³⁾.
6. S cílem řešit otázky uvedené v odstavci 3 činí ECB následující doporučení.

Za prvé by ratingové agentury měly být povinny orgánu ESMA pololetně vykazovat údaje o počtu ratingů, které vydaly v daném období, členěné tak, aby ukázaly: a) ratingy vyžádané hodnocenou osobou nebo spřízněnou třetí osobou a b) nevyžádané ratingy spolu s údaji o poměru těch nevyžádaných ratingů, které byly v porovnání s příslušnými ratingy vydanými vybranou ratingovou agenturou vyšší, nižší nebo které byly stejné. Tyto informace by měly být obsaženy v pravidelných oznámeních, které ratingové agentury předávají orgánu ESMA ⁽⁴⁾.

Za druhé by orgán ESMA měl být pověřen sledováním toho, jak jsou prováděny nové články 8a a 8b, s cílem identifikovat: a) dopad těchto ustanovení na počet a kvalitu vydaných ratingů včetně ratingů nevyžádaných, b) možnou potřebu změnit kritéria způsobilosti pro ratingové agentury, které nebyly vybrány, aby ve vstupu na trh nebránily nepřiměřené překážky, c) zátěž uloženou emitentům a d) možnou potřebu ochránit emitenty před zneužitím informací, které poskytli ratingovým agenturám, které si nevybrali. Zpráva vypracovaná orgánem ESMA by měla být podkladem pro přezkum navrhovaných článků 8a a 8b, který provede Komise v určitém období poté, co tyto články vstoupí v platnost.

Poskytování informací orgánu ESMA a Eurosystému

7. ECB bere na vědomí, že ratingové agentury budou muset poskytovat údaje o své historické výkonnosti do archivu zřízeného orgánem ESMA ⁽⁵⁾. ECB doporučuje, aby tyto údaje byly ve srovnatelném formátu a v souladu s unijním statistickým rámcem. Při strukturování a uchovávání údajů by měly být v nejvyšší možné míře používány jednotné identifikátory a standardy (např. použitím standardizovaných referenčních informací, jako jsou například kódy ISIN).
8. Jak bylo zdůrazněno v příspěvku Eurosystému z roku 2008, měl by nový rámec regulace ratingových agentur umožňovat přiměřenou míru spolupráce mezi orgány dohledu a Eurosystémem. S ohledem na svou úlohu v oblasti finanční stability má Eurosystém zásadní zájem na oblasti ratingů. Dále je třeba zmínit, že již nyní existuje na úrovni Eurosystému rámec pro sledování ratingových agentur v souvislosti

⁽¹⁾ Viz navrhovaný nový čl. 8a odst. 2 nařízení (ES) č. 1060/2009.

⁽²⁾ Srovnej stávající znění s oddílem (a)(3)(iii)(B)(1) změněného pravidla SEC 240.17g-5.

⁽³⁾ Viz navrhovaný nový čl. 24 odst. 1 a čl. 36a odst. 1 nařízení (ES) č. 1060/2009 spolu s navrhovaným oddílem I písm. w) přílohy III nařízení (ES) č. 1060/2009.

⁽⁴⁾ Viz navrhovaný nový čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 1060/2009 spolu s částí II oddílem E přílohy I nařízení (ES) č. 1060/2009.

⁽⁵⁾ Viz navrhovaný nový čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1060/2009.

s operacemi měnové politiky⁽¹⁾. ECB tudíž oceňuje opatření k výměně informací uvedená v navrhovaném novém článku 27 nařízení (ES) č. 1060/2009. Doporučuje nicméně, aby toto ustanovení výslovně zajistilo přístup ESCB a ECB, jakož i určitých orgánů členských států k informacím, které jsou relevantní pro výkon jejich úkolů vyplývajících z právních předpisů.

Pozměňovací návrhy

Tam, kde ECB doporučuje změnit navrhované nařízení, jsou konkrétní pozměňovací návrhy spolu s příslušným odůvodněním uvedeny v příloze.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 19. listopadu 2010.

Prezident ECB

Jean-Claude TRICHET

⁽¹⁾ Viz příspěvek Eurosystemu z roku 2008, s. 5 a oddíl 6.3 („Rámec hodnocení úvěrového rizika“) přílohy I obecných zásad ECB/2000/7 ze dne 31. srpna 2000 o nástrojích a postupech měnové politiky Eurosystemu, Úř. věst. L 310, 11.12.2000, s. 1.

PŘÍLOHA

Pozměňovací návrhy

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
------------------------	-------------------------------------

Změna č. 1

Třetí právní východisko (nové)

Text neexistuje.	„s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky,“
------------------	---

Odůvodnění

Jelikož ECB musí být k navrhovanému nařízení konzultována podle čl. 127 odst. 4 a čl. 282 odst. 5 Smlouvy, mělo by do navrhovaného nařízení být v tomto směru vloženo právní východisko podle druhého odstavce článku 296 Smlouvy, podle něhož právní akty odkazují mimo jiné na stanoviska požadovaná Smlouvami.

Změna č. 2

5. bod odůvodnění, body odůvodnění 11a a 16a (nové)

„(5) V zájmu posílení hospodářské soutěže mezi ratingovými agenturami a zabránění možným střetům zájmů v rámci obchodního modelu ratingu placeného emitentem, které jsou zvláště nakažlivé, pokud jde o rating strukturovaných finančních nástrojů, a posílení transparentnosti a kvality ratingů strukturovaných finančních nástrojů by registrované nebo certifikované ratingové agentury měly mít právo přístupu k seznamu strukturovaných finančních nástrojů, jež jsou hodnoceny jejich konkurenty. Informace pro tento rating by měly být poskytnuty emitentem nebo spřízněnou třetí osobou pro účely vydávání nevyžádaných konkurenčních ratingů strukturovaných finančních nástrojů. Vydávání takových nevyžádaných ratingů by mělo podpořit využívání více než jednoho ratingu pro každý strukturovaný finanční nástroj. Přístup na internetové stránky by měl být poskytnut pouze v případě, že ratingová agentura je schopna zajistit zachování důvěrnosti požadovaných informací.“	„(5) V zájmu posílení hospodářské soutěže mezi ratingovými agenturami a zabránění možným střetům zájmů v rámci obchodního modelu ratingu placeného emitentem, které jsou zvláště nakažlivé, pokud jde o rating strukturovaných finančních nástrojů, S cílem řešit tento problém by měla být pomoci vytvoření pobídek k užívání více ratingů posílena hospodářská soutěž mezi ratingovými agenturami, a tudíž posílení transparentnosti a kvality procesu vydávání ratingů. strukturovaných finančních nástrojů by Registrované nebo certifikované ratingové agentury by tedy měly mít právo přístupu k seznamu strukturovaných finančních nástrojů, jež jsou hodnoceny jejich konkurenty. Informace pro tento rating by měly být poskytnuty emitentem nebo spřízněnou třetí osobou pro účely vydávání nevyžádaných konkurenčních ratingů strukturovaných finančních nástrojů. Vydávání takových nevyžádaných ratingů by mělo podpořit využívání více než jednoho ratingu pro každý strukturovaný finanční nástroj. Přístup na internetové stránky by měl být poskytnut pouze v případě, že ratingová agentura je schopna zajistit zachování důvěrnosti požadovaných informací. Orgán ESMA by měl být pověřen sledováním toho, jak jsou tato opatření v oblasti transparentnosti prováděna, a vypracováním zprávy, která by analyzovala jejich praktický dopad na vydávání ratingů a potřebu případných změn. ...
---	---

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
	(11a) S cílem umožnit účinný dohled ze strany orgánu ESMA by ratingové agentury měly v archivu zřízeném orgánem ESMA zpřístupnit informace o své historické výkonnosti. Tyto informace by měly být ve formátu, který je v souladu s unijním statistickým rámcem a který umožňuje přímé srovnání historických údajů poskytnutých různými ratingovými agenturami. K zabezpečení řádného fungování vydávání nevyžádaných ratingů by pravidelná oznámení, která ratingové agentury předávají orgánu ESMA, měla obsahovat určené informace související s vydáváním těchto ratingů. ... (16a) Příslušné orgány dohledu, centrální banky členských států, Evropský systém centrálních bank a Evropská centrální banka jakožto měnové orgány, Evropský výbor pro systémová rizika a případně jiné orgány členského státu odpovědné za dohled nad platebními a vypořádacími systémy by měly mít přístup k informacím, které orgán ESMA shromáždil od ratingových agentur a které jsou relevantní pro plnění jejich úkolů.“

Odůvodnění

Viz odstavce 5 až 8 stanoviska. Tyto změny souvisejí se změnami č. 3 až 7.

Změna č. 3

Čl. 1 odst. 4 navrhovaného nařízení

„4. Vkládají se nové články 8a a 8b, které znějí: <i>„Článek 8a</i> <i>Informace o strukturovaných finančních nástrojích</i> ... 2. Pokud jiné ratingové agentury registrované nebo certifikované podle tohoto nařízení požádají o přístup k informacím uvedeným v odstavci 1, musí jim být přístup umožněn bezodkladně za předpokladu, že splňují všechny tyto podmínky: a) mají zavedeny systémy a organizační strukturu umožňující zajistit důvěrnost těchto informací; b) každoročně poskytují ratingy nejméně pro 10 % strukturovaných finančních nástrojů, u nichž žádají o přístup k informacím uvedeným v odstavci 1. ...“	„4. Vkládají se nové články 8a, 8b a 8c, které znějí: <i>„Článek 8a</i> <i>Informace o strukturovaných finančních nástrojích</i> ... 2. Pokud jiné ratingové agentury registrované nebo certifikované podle tohoto nařízení požádají o přístup k informacím uvedeným v odstavci 1, musí jim být přístup umožněn bezodkladně za předpokladu, že jim bylo uděleno povolení uvedené v odstavci 2b, splňují všechny tyto podmínky: a) mají zavedeny systémy a organizační strukturu umožňující zajistit důvěrnost těchto informací; b) každoročně poskytují ratingy nejméně pro 10 % strukturovaných finančních nástrojů, u nichž žádají o přístup k informacím uvedeným v odstavci 1
--	--

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
	2a. Ratingová agentura, které jsou podle odstavce 2 v průběhu jednoho kalendářního roku zpřístupněny informace uvedené v odstavci 1, které se týkají více než 10 strukturovaných finančních nástrojů, vydá v témže kalendářním roce ratingy alespoň 10 % strukturovaných finančních nástrojů, ohledně nichž jí byly zpřístupněny informace. 2b. Orgán ESMA každoročně ověří, zda ratingové agentury, které byly registrovány či certifikovány podle tohoto nařízení, splňují tyto podmínky: a) mají zavedeny systémy a organizační strukturu umožňující zajistit důvěrnost informací uvedených v odstavci 1a b) v předcházejícím kalendářním roce splnily povinnost uvedenou v odstavci 2a. Je-li výsledek ověření kladný, vydá orgán ESMA povolení, kterým umožní přístup k informacím uvedeným v odstavci 1 a které je platné po dobu 12 měsíců. ... Článek 8c Přezkum 1. Do 1. dubna 2012 vypracuje orgán ESMA zprávu, jejímž předmětem bude analýza zkušeností získaných v souvislosti s uplatňováním článků 8a a 8b. Zpráva se bude zejména zabývat těmito otázkami: a) dopadem těchto článků na počet a kvalitu vydaných ratingů včetně nevyžádaných ratingů; b) případnou potřebou změnit podmínky způsobilosti uvedené v čl. 8a odst. 2, aby ve vstupu na trh nebránily nepřiměřené překážky; c) zátěží uloženou emitentům na základě čl. 8a odst. 1 a d) případnou potřebou ochránit emitenty před zneužitím informací, které poskytl ratingové agentuře, kterou si nevybrali. 2. Po podání zprávy uvedené v odstavci 1 ze strany orgánu ESMA předloží Komise, je-li to vhodné, návrh změn článků 8a a 8b. ‘ ‘

Odůvodnění

Viz odstavce 5 až 6 stanoviska.

Změna č. 4

Čl. 1 odst. 7 navrhovaného nařízení

„7. V článku 11 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„7. V článku 11 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
„2. Ratingová agentura poskytne do archivu zřízeného orgánem ESMA informace o své historické výkonnosti, včetně četnosti přenosu ratingů, a informace o ratingových hodnoceních vydaných v minulosti a jejich změnách. Ratingová agentura poskytuje informace do tohoto archivu na standardním formuláři stanoveným orgánem ESMA. Orgán ESMA zpřístupní tyto informace veřejnosti a každoročně zveřejní souhrnné informace o hlavních aspektech vývoje. ...“	„2. Ratingová agentura poskytne do archivu zřízeného orgánem ESMA informace o své historické výkonnosti, včetně četnosti přenosu ratingů, a informace o ratingových hodnoceních vydaných v minulosti a jejich změnách. Ratingová agentura poskytuje informace do tohoto archivu na standardním formuláři, jenž stanoveným orgánem ESMA poskytne ve formátu, který je v souladu s unijním statistickým rámcem a který díky použití jednotných identifikátorů a standardů umožňuje přímé srovnání historických údajů poskytnutých různými ratingovými agenturami. Orgán ESMA zpřístupní tyto informace veřejnosti a každoročně zveřejní souhrnné informace o hlavních aspektech vývoje. ...“

Odůvodnění

Viz odstavec 7 stanoviska.

Změna č. 5

Čl. 1 odst. 17 navrhovaného nařízení

„17. Články 26 a 27 se nahrazují tímto: ... Článek 27 Výměna informací ... (2) Orgán ESMA může příslušným orgánům odpovědným za dohled nad subjekty uvedenými v čl. 4 odst. 1, centrálním bankám, Evropskému systému centrálních bank a Evropské centrální bance jakožto měnovým orgánům, Evropskému výboru pro systémová rizika a případně dalším orgánům veřejné správy odpovědným za dohled nad platebními systémy a systémy vypořádání předávat důvěrné informace určené k plnění jejich úkolů. Obdobně těmto orgánům ani subjektům nelze bránit v tom, aby orgánu ESMA předávaly informace, které orgán ESMA může potřebovat pro účely plnění svých povinností podle tohoto nařízení.“	„17. Články 26 a 27 se nahrazují tímto: ... Článek 27 Výměna informací ... (2) Orgán ESMA může příslušným orgánům odpovědným za dohled nad subjekty uvedenými v čl. 4 odst. 1, centrálním bankám členských států, Evropskému systému centrálních bank a Evropské centrální bance jakožto měnovým orgánům, Evropskému výboru pro systémová rizika a případně dalším orgánům členských států veřejné správy odpovědným za dohled nad platebními systémy a systémy vypořádání předávat at důvěrné informace určené k plnění jejich úkolů. Obdobně těmto orgánům ani subjektům nelze bránit v tom, aby orgánu ESMA předávaly informace, které orgán ESMA může potřebovat pro účely plnění svých povinností podle tohoto nařízení.“
---	---

Odůvodnění

Viz odstavec 8 stanoviska.

Změna č. 6

Bod 3 přílohy I navrhovaného nařízení (nový)

Text navrhovaný Komisí	Změny navrhované ECB ⁽¹⁾
Text neexistuje.	„3. V části II v oddílu E se bod 1 nahrazuje tímto: „1. každých šest měsíců: a) údaje o historické míře selhání u jednotlivých ratingových kategorií s rozlišením podle hlavních zeměpisných oblastí emitentů a informace o tom, zda se míra selhání u těchto kategorií postupem času měnila; a b) údaje o počtu ratingů, které vydala v daném vykazovaném období, členěné tak, aby ukázaly: i) ratingy vyžádané hodnocenou osobou nebo spřízněnou třetí osobou a ii) nevyžádané ratingy spolu s údaji o poměru těch nevyžádaných ratingů, jež byly v porovnání s příslušnými ratingy vydanými ratingovou agenturou, která byla vybrána hodnocenou osobou nebo spřízněnou třetí osobou, vyšší, nižší nebo jež byly stejné.“ ...“

Odůvodnění

Viz odstavec 6 stanoviska.

Změna č. 7

Příloha II navrhovaného nařízení

„Do nařízení (ES) č. 1060/2009 se doplňuje nová příloha III, která zní: „PŘÍLOHA III SANKCE Porušení I. Porušení související se střetem zájmů a organizačními nebo provozními požadavky ... w) Ratingová agentura porušuje čl. 8a odst. 2 písm. b), pokud každoročně neposkytuje ratingy nejméně pro 10 % strukturovaných finančních nástrojů, u nichž požádala o přístup k informacím na internetových stránkách poskytovaným emitentem nebo spřízněnou třetí osobou. ...“	„Do nařízení (ES) č. 1060/2009 se doplňuje nová příloha III, která zní: „PŘÍLOHA III SANKCE Porušení I. Porušení související se střetem zájmů a organizačními nebo provozními požadavky ... w) Ratingová agentura porušuje čl. 8a odst. 2a písm. b), pokud každoročně neposkytuje v daném kalendářním roce na internetových stránkách získala přístup k informacím o více než 10 strukturovaných finančních nástrojích poskytovaným na základě čl. 8a odst. 2, avšak nevydala ratingy nejméně pro 10 % strukturovaných finančních nástrojů, ohledně získala požádala o přístup k těmto informacím na internetových stránkách poskytovaným emitentem nebo spřízněnou třetí osobou. ...“
---	---

Odůvodnění

Viz odstavec 5 stanoviska.

⁽¹⁾ Tučným písmem je vyznačen nový text, který ECB navrhuje vložit. Přeskrtnutým písmem je vyznačen text, který ECB navrhuje vypustit.

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Sdělení Komise – Oznámení o dokladech o dosažené kvalifikaci – směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací (příloha V)

(Text s významem pro EHP)

(2010/C 337/02)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací ve znění směrnice Rady 2006/100/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravují některé směrnice v oblasti volného pohybu osob, a zejména čl. 21 odst. 7 této směrnice, stanoví, že členské státy oznámí Komisi právní a správní předpisy, které přijmou, pokud jde o vydávání dokladů o dosažené kvalifikaci v oblasti působnosti kapitoly III uvedené směrnice. Komise zveřejní příslušné sdělení v *Úředním věstníku Evropské unie*, kde uvede názvy dokladů o dosažené kvalifikaci přijaté členskými státy a případně subjekt, který tyto doklady vydává, osvědčení doplňující doklad a případně i příslušné profesní označení uvedené v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 a 5.7.1 a příslušný referenční den či referenční akademický rok ⁽¹⁾.

Vzhledem k tomu, že několik členských států oznámilo nové názvy či změny již uvedených názvů, zveřejňuje Komise toto sdělení v souladu s čl. 21 odst. 7 směrnice 2005/36/ES ⁽²⁾.

1. Lékaři

Rakousko oznámilo následující změnu již uvedeného dokladu o dosažené kvalifikaci v oblasti základní lékařské odborné přípravy (příloha V bod 5.1.1 směrnice 2005/36/ES):

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
Österreich	Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.)	Medizinische Fakultät einer Universität		1.1.1994

⁽¹⁾ Referenční akademický rok se vztahuje na profesní označení architekta. Ustanovení čl. 21 odst. 5 směrnice 2005/36/ES stanoví: „Doklady o dosažené kvalifikaci architekta uvedené v příloze V bodu 5.7.1, které podléhají automatickému uznávání (...), prokazují ukončení studia, které bylo zahájeno nejdříve v referenčním akademickém roce uvedeném v této příloze“. U všech ostatních profesních označení uvedených v příloze V je referenčním dnem den, od kterého se pro dané povolání mají v dotčeném členském státě uplatňovat minimální požadavky na odbornou přípravu stanovené ve směrnici.

⁽²⁾ Konsolidované znění přílohy V směrnice 2005/36/ES lze nalézt na internetové stránce: http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/

2. Architekti

- 1) Itálie oznámila další doklady o dosažené kvalifikaci architekta s těmito názvy (příloha V bod 5.7.1 směrnice 2005/36/ES):

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
Italia	Laurea Magistrale in Architettura e Città, Valutazione e progetto	Università degli Studi di Napoli «Federico II»	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal Ministero dell'istruzione, dell'università e della ricerca dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2002/2003
	Laurea Magistrale in Architettura (Restauro)	Università degli Studi di Napoli «Federico II»		2002/2003
	Laurea Magistrale in Architettura — Progettazione architettonica	Università degli Studi di Napoli «Federico II»		2002/2003
	Laurea Magistrale in Ingegneria edile/architettura	Università degli Studi di Perugia		2006/2007

- 2) Finsko oznámilo další doklady o dosažené kvalifikaci architekta s těmito názvy (příloha V bod 5.7.1 směrnice 2005/36/ES):

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/ Arkitektextamen	— Aalto-yliopisto/Aalto-universitetet		1998/1999
		— Tampereen teknillinen yliopisto/Tammerfors tekniska universitet		1998/1999

- 3) Francie oznámila další doklad o dosažené kvalifikaci architekta s tímto názvem (příloha V bod 5.7.1 směrnice 2005/36/ES):

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
France	Diplôme d'architecte INSA de Strasbourg équivalent au diplôme d'État d'architecte conférant le grade de master (parcours d'architecte pour ingénieur)	Institut national des sciences appliquées de Strasbourg (INSA) (Ministère chargé de l'architecture et Ministère chargé de l'enseignement supérieur)	Habilitation de l'architecte de l'INSA à exercer la maîtrise d'œuvre en son nom propre équivalent à l'HMONP, délivrée par le Ministère chargé de l'architecture	2005/2006

- 4) Německo oznámilo další doklad o dosažené kvalifikaci architekta s tímto názvem (příloha V bod 5.7.1 směrnice 2005/36/ES):

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
Deutschland	Master of Arts — M.A.	Hochschule Bremen — University of applied Sciences, Fakultät Architektur, Bau und Umwelt — School of Architecture Bremen	Bescheinigung einer zuständigen Architektenkammer über die Erfüllung der Qualifikationsvoraussetzungen im Hinblick auf eine Eintragung in die Architektenliste	2003/2004

- 5) Polsko oznámilo další doklady o dosažené kvalifikaci architekta s těmito názvy (příloha V bod 5.7.1 směrnice 2005/36/ES):

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
Polska	magister inżynier architekt (mgr inż. arch.)	— Politechnika Białostocka	Zaświadczenie o członkostwie w okręgowej izbie architektów/Zaświadczenie Krajowej Rady Izby Architektów RP potwierdzające posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu architekta zgodnych z wymaganiami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej osoby nie będącej członkiem Izby	2007/2008
		— Politechnika Gdańska		2007/2008
		— Politechnika Łódzka		2007/2008
		— Politechnika Śląska		2007/2008
		— Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny		2007/2008

- 6) Portugalsko oznámilo další doklady o dosažené kvalifikaci architekta s těmito názvy (příloha V bod 5.7.1 směrnice 2005/36/ES):

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
Portugal	Carta de Curso de Mestrado Integrado em Arquitetura	Universidade do Minho	Certificado de cumprimento dos pré-requisitos de qualificação para inscrição na Ordem dos Arquitectos, emitido pela competente Ordem dos Arquitectos	2006/2007
	Carta de curso de Mestrado Integrado em Arquitetura e Urbanismo	Universidade Fernando Pessoa		2006/2007

- 7) Slovensko oznámilo další doklady o dosažené kvalifikaci architekta s těmito názvy (příloha V bod 5.7.1 směrnice 2005/36/ES):

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
Slovensko	Diplom inžiniera Architekta (titul Ing. arch.)	Slovenská technická univerzita v Bratislave, Fakulta architektúry, študijný odbor 5.1.1 Architektúra a urbanizmus	Certifikát vydaný Slovenskou komorou architektov na základe 3-ročnej praxe pod dohľadom a vykonania autorizačnej skúšky	2007/2008
	Diplom magistra umení (titul Mgr. art.)	Vysoká škola výtvarných umení v Bratislave, študijný odbor 2.2.7 „Architektonická tvorba“		2007/2008

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euro ⁽¹⁾

13. prosince 2010

(2010/C 337/03)

1 euro =

měna		směnný kurz	měna		směnný kurz
USD	americký dolar	1,3267	AUD	australský dolar	1,3390
JPY	japonský jen	111,55	CAD	kanadský dolar	1,3359
DKK	dánská koruna	7,4545	HKD	hongkongský dolar	10,3175
GBP	britská libra	0,84375	NZD	novozélandský dolar	1,7630
SEK	švédská koruna	9,1464	SGD	singapurský dolar	1,7353
CHF	švýcarský frank	1,2987	KRW	jihokorejský won	1 518,96
ISK	islandská koruna		ZAR	jíhoafrický rand	9,0900
NOK	norská koruna	7,9265	CNY	čínský juan	8,8451
BGN	bulharský lev	1,9558	HRK	chorvatská kuna	7,4175
CZK	česká koruna	25,168	IDR	indonéská rupie	11 961,04
EEK	estonská koruna	15,6466	MYR	malajsijský ringgit	4,1658
HUF	maďarský forint	278,34	PHP	filipínské peso	58,247
LTL	litevský litas	3,4528	RUB	ruský rubl	40,9723
LVL	lotyšský latas	0,7095	THB	thajský baht	39,889
PLN	polský zlotý	4,0156	BRL	brazilský real	2,2648
RON	rumunský lei	4,2925	MXN	mexické peso	16,4982
TRY	turecká lira	1,9970	INR	indická rupie	59,9120

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

**ROZHODNUTÍ O UKONČENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ V DŮSLEDKU
ZPĚTVZETÍ OZNÁMENÍ O STÁTNÍ PODPOŘE ČLENSKÝM STÁTEM**

Státní podpora – Finsko

(Články 107 a 109 Smlouvy o fungování Evropské unie)

Oznámení Komise podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU – zpětvzetí oznámení o státní podpoře

Státní podpora C 9/10 (ex N 417/09) – Dočasné daňové úlevy na zdanění kapitálových výnosů z prodeje obdělávané půdy

(2010/C 337/04)

Komise se rozhodla ukončit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU zahájené dne 24. března 2008 a týkající se výše uvedené podpory ⁽¹⁾ vzhledem k tomu, že Finsko vzalo dne 29. dubna 2010 své oznámení o státní podpoře zpět.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 249, 16.9.2010.

ÚČETNÍ DVŮR

Zvláštní zpráva č. 9/2010 „Je využití výdajů na zásobování vodou pro spotřebu v domácnostech v rámci strukturálních opatření EU maximálně efektivní?“

(2010/C 337/05)

Evropský účetní dvůr Vás tímto informuje o vydání zvláštní zprávy č. 9/2010 „Je využití výdajů na zásobování vodou pro spotřebu v domácnostech v rámci strukturálních opatření EU maximálně efektivní?“.

Zpráva je k dispozici k nahlédnutí či stažení na internetové stránce Účetního dvora: <http://www.eca.europa.eu>

Vytištěnou kopii zprávy lze získat zdarma po zaslání žádosti Účetnímu dvoru na adresu:

Evropský účetní dvůr
oddělení komunikace a zpráv
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1

E-mail: euraud@eca.europa.eu

nebo vyplněním elektronické objednávky přes EU-Bookshop.

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

Informace členských států o ukončení rybolovu

(2010/C 337/06)

V souladu s čl. 35 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky bylo přijato rozhodnutí o ukončení rybolovu ⁽¹⁾, jak je uvedeno v této tabulce:

Datum a čas ukončení	7.6.2010
Doba trvání	7.6.2010–31.12.2010
Členský stát	Portugalsko
Populace nebo skupina populací	DWS/56789-
Druh	Hlubinné druhy žraloků
Oblast	Vody Společenství a vody nespádající pod svrchovanost nebo do jurisdikce třetích zemí oblastí V, VI, VII, VIII a IX
Druh(y) rybářského plavidla	—
Referenční číslo	—

Odkaz na internetovou adresu s rozhodnutím členského státu:

http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/fishing_rules/tacs/index_en.htm

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1.

V

(Oznámení)

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

EVROPSKÁ KOMISE

STÁTNÍ PODPORA – ŠPANĚLSKO

Státní podpora C 23/10 (ex NN 36/10) – Podpora na zavedení digitálního pozemního vysílání

Výzva k podání připomínek podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU

(Text s významem pro EHP)

(2010/C 337/07)

Dopisem ze dne 29. září 2010 v závazném jazykovém znění, uvedeném na stránkách, které následují po tomto shrnutí, sdělila Komise Španělsku své rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU týkající se výše uvedené podpory.

Zúčastněné strany mohou zaslat své připomínky k této podpoře, ohledně níž Komise zahajuje řízení, do jednoho měsíce ode dne zveřejnění tohoto shrnutí a dopisu, jenž za ním následuje, a to na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Fax +32 22961242

Tyto připomínky budou sděleny Španělsku. Zúčastněné strany podávající připomínky mohou písemně a s uvedením důvodů požádat o zachování důvěrnosti ohledně své totožnosti.

SHRNUTÍ

POPIS OPATŘENÍ A INVESTIČNÍHO PROJEKTU

Komise dne 18. května 2009 obdržela od společnosti SES Astra stížnost (č.j. A/11951) týkající se údajného režimu podpory poskytnutého Španělskem v souvislosti s přechodem od analogového vysílání na digitální. Stěžovatel uvádí, že opatření představuje neoznámenou, a tudíž protiprávní podporu, která vede k narušení hospodářské soutěže mezi platformou pozemního a družicového vysílání.

Ve Španělsku je přechod na technologii digitálního televizního vysílání upraven národním technickým plánem pro digitální pozemní vysílání (schváleným královským dekretem č. 944/2005) a národním plánem pro přechod na digitální pozemní vysílání (schváleným usnesením Rady ministrů dne

7. září 2007). Tyto dva regulační nástroje představují právní základ a pokyny pro plány přechodu přijaté v jednotlivých regionech.

Přechod na digitální technologii byl dokončen dne 3. dubna 2010, kdy zahájila činnost jak digitalizovaná, tak nově vybudovaná střediska pozemního vysílání. Režim přechodu se týkal zejména tří různých zeměpisných oblastí. Za prvé jde o oblast, kde žije 96 % obyvatelstva (oblast I) a kde museli vysílatelé a provozovatelé platforem sami financovat (povinný) přechod. V oblasti II, která pokrývá 2,5 % obyvatelstva, není digitalizace pro soukromé subjekty zisková a španělská vláda vypracovala plán podpory ve výši přibližně 196,3 milionu EUR⁽¹⁾. A nakonec oblast III, kde žije 1,5 % obyvatel a která

⁽¹⁾ Údaj byl aktualizován v únoru 2010. K 15. říjnu byla společnost Abertis zdaleka největším smluvním dodavatelem (57,18 % financované částky), následovaná společností Castilla-La Mancha Telecom (13,72 %). Castilla-La Mancha je předmětem stížnosti 19/2009.

zahrnuje místa tak vzdálená, že mohou být dosažena pouze prostřednictvím satelitních technologií. Španělská vláda schválila pro vysílatele povinnost přenosu, aby zajistila, že tito zpřístupní satelitnímu provozovateli své kanály.

Tato věc se týká režimu ohledně oblasti II.

POSOUZENÍ SLUČITELNOSTI OPATŘENÍ PODPORY

Komise se domnívá, že režim týkající se oblasti II představuje (neoznámenou) podporu, jelikož nelze použít rozsudek ve věci Altmark. Kromě toho nelze provoz platformy digitálního pozemního vysílání považovat za veřejnou službu (což rovněž vylučuje použití čl. 106 odst. 2 SFEU). Podpora dále přímo zvýhodňuje provozovatele platform, neboť digitalizace jejich sítí i náklady na provoz a údržbu jsou plně hrazeny státem.

Nepřímo zvýhodnění jsou vysílatelé, kteří mohou přenášet svůj signál v oblasti II bezplatně a rozšířit tak okruh svých diváků bez vzniku jakýchkoli dodatečných nákladů. Někteří provozovatelé (např. regionální telekomunikační operátoři) rovněž mohou využívat síť k poskytování dalších služeb.

Pokud jde o posouzení slučitelnosti podpory, Komise pochybuje, že je splněna zásada proporcionality, neboť režim byl určen pro pozemní platformu a jiné než pozemní platformy jsou vyloučeny. Zdá se, že toto vyloučení porušuje rovněž zásadu technologické neutrality. Z důvodu financování provozních nákladů bude toto porušení přetrvávat i v budoucnu.

ZNĚNÍ DOPISU

„Por la presente, la Comisión tiene el honor de comunicar al Reino de España que, tras haber examinado la información facilitada por sus autoridades sobre la medida arriba indicada, ha decidido incoar el procedimiento previsto en el artículo 108, apartado 2, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea. El procedimiento comprende el Plan Nacional de Transición de la TDT, descrito a continuación, y su aplicación por parte de todas las Comunidades Autónomas españolas con la excepción de Castilla-La Mancha. Esta última es objeto de un procedimiento aparte.

I. PROCEDIMIENTO

- (1) A raíz de una solicitud de aclaraciones del Ministerio español de Industria, por carta de 17 de abril de 2009, los servicios de la DG Competencia consideraron que las

transferencias de capital entre el Gobierno central y las distintas Comunidades Autónomas no necesitan ser notificadas, *no obstante* la obligación de notificar cualquier concesión posterior de ayudas estatales por parte de las Comunidades Autónomas. La carta sugería también que se notificara, si procedía, un régimen marco válido para todas las concesiones efectuadas por las Comunidades Autónomas en lugar de presentar notificaciones individuales. El Gobierno español no ha seguido esta sugerencia.

- (2) El 18 de mayo de 2009 la Comisión recibió una denuncia (ref. A/11951) de SES Astra (en lo sucesivo, “Astra”). El objeto de la denuncia era un presunto régimen de ayuda estatal que las autoridades españolas habían adoptado en el contexto de la conversión de la televisión analógica a la televisión digital en España. La denunciante alegaba que la medida implicaba ayuda no notificada y, por tanto, ilegal, que ocasionaba un falseamiento de la competencia entre la plataforma de radiodifusión satelital y terrestre. La denuncia constaba de información adicional presentada por Astra y de aclaraciones aportadas en reuniones *ad hoc* con los servicios de la Comisión.
- (3) El 10 de agosto de 2009, la Comisión solicitó (ref. D/53461) al Reino de España que formulara sus observaciones sobre la denuncia presentada por Astra. Tras una prórroga del plazo, las autoridades españolas respondieron el 4 de septiembre de 2009 (ref. A/19192) y el 5 de octubre de 2009 (ref. A/21238). En ambos casos se adjuntaban numerosas pruebas documentales en CD-ROM.
- (4) A pesar de la abundante documentación facilitada por las autoridades españolas, al término del análisis, seguía faltando información esencial. Por consiguiente, el 12 de octubre de 2009, se envió un recordatorio (ref. D/54291) a las autoridades españolas con el fin de obtener información más completa sobre la medida en cuestión. Las autoridades españolas respondieron el 2 de noviembre de 2009. Desde entonces, las autoridades españolas han presentado, en muchos casos por propia iniciativa, una serie de documentos que consideraban relevantes para que la Comisión evaluara el asunto. El 17 de junio de 2010 se envió una solicitud final de información (ref. D/7719), a la que las autoridades españolas respondieron el 28 de junio de 2010 (ref. A/10340).

II. ANTECEDENTES

- (5) El asunto que nos ocupa se refiere a una posible infracción de las normas sobre ayudas estatales, en relación con fondos que las Comunidades Autónomas españolas han destinado a digitalizar partes de la plataforma de televisión terrestre existente y a financiar la extensión de esta última en zonas que actualmente no están cubiertas por el servicio.

a) Transición a la tecnología digital y marco regulatorio

(6) En España, la transición a la televisión digital está regulada por el Plan Técnico Nacional de la Televisión Digital Terrestre (aprobado por el Real Decreto 944/2005) y el Plan Nacional de Transición de la TDT (aprobado mediante Acuerdo de Consejo de Ministros de 7 de septiembre de 2007). Estos dos instrumentos regulatorios (el “Marco regulatorio”) aportan la base jurídica y las directrices para los planes de transición adoptados por cada Comunidad Autónoma.

(7) La transición a la radiodifusión digital se completó el 3 de abril de 2010, cuando los centros emisores terrestres, tanto los digitalizados como los de nueva construcción, empezaron a funcionar. En concreto, el régimen de transición comprendía tres zonas geográficas distintas:

— Zona I: Incluye el 96 % de la población nacional (98 % en el caso del radiodifusor público), respecto de la cual rigen las obligaciones de cobertura mínima para los radiodifusores. Por lo que se refiere a esta zona, la conversión terrestre es obligatoria, no se facilita financiación pública y corresponde a los radiodifusores y/o a los operadores de la plataforma invertir en la digitalización de la red

— Zona II: la zona afectada por la medida en cuestión cubre el 2,5 % de la población nacional (esa es la media nacional, ya que en algunas regiones el porcentaje es diferente), donde la obligación de cobertura mínima no se aplica. Puesto que, según las autoridades españolas, la digitalización no es rentable de forma privada, de no haber medidas, los telespectadores de esta zona no tendrían acceso a canales emitidos por la red terrestre. No obstante, recibirían transmisión por satélite

— Zona III: la zona más aislada, que comprende el 1,5 % de la población nacional, en la que no es posible construir una red terrestre y en la que el satélite es la única plataforma disponible. Para tener acceso a los canales en abierto en esta zona, el Gobierno ha adoptado los Decretos Ley 1/2009 y 7/2009. Estos Decretos prevén obligaciones de radiodifusión por las que se ordena a los radiodifusores terrestres que pongan sus canales en abierto a disposición de un operador de satélite como mínimo. La Comisión tiene indicios de que tanto Hispasat como Astra están aprovechando esta oportunidad.

(8) Todas las Comunidades Autónomas españolas siguen el camino marcado por el Plan Técnico Nacional de la TDT del Gobierno central. Efectivamente, en ejecución de los

instrumentos legislativos y contractuales adoptados a nivel central, las Comunidades Autónomas (a excepción de Castilla-La Mancha, que ha concedido ayuda económica directamente al operador de la plataforma) organizaron licitaciones para el suministro e instalación de los equipos de telecomunicación necesarios para digitalizar los centros emisores existentes o construir otros nuevos. Las Comunidades Autónomas contribuyen con fondos presupuestarios a parte de la inversión necesaria.

(9) La transferencia financiera del Gobierno central a las Comunidades Autónomas consiste en créditos sin intereses. Los créditos son reembolsables en una serie de años (generalmente quince), con un periodo de carencia de tres años.

(10) Las autoridades españolas niegan que las Comunidades Autónomas actúen siguiendo directrices del Gobierno pero esto se contradice con las declaraciones de las propias Comunidades Autónomas en sus respuestas a la solicitud de información de la Comisión ⁽¹⁾.

(11) A este respecto, hay que señalar que todas las Comunidades Autónomas españolas aplicaron este régimen de financiación sin que España lo notificara a la Comisión como posible ayuda estatal. España solo notificó tardíamente un régimen que ya se aplicaba en la Comunidad de Murcia. Según las estadísticas facilitadas por las autoridades españolas, se han gastado o comprometido aproximadamente 196 millones EUR ⁽²⁾ en virtud de acuerdos vinculantes ⁽³⁾.

b) Operadores de mercado

(12) El asunto que nos ocupa afecta al sector de la radiodifusión, en concreto como mínimo a tres niveles distintos de la cadena de productos de radiodifusión: i) radiodifusores de canales de televisión, ii) operadores de la plataforma, y iii) proveedores de equipos de telecomunicación (también llamados “instaladores”).

⁽¹⁾ En sus respuestas, las Comunidades Autónomas remiten explícitamente al Plan Nacional de Transición de la TDT adoptado por el Real Decreto 944/2005 y al denominado Plan Avanza, un plan nacional para mejorar la digitalización de las redes de comunicación (es decir, redes de radiodifusión y de banda ancha). Véase, por ejemplo, la Comunidad de Extremadura, que explica que “Conforme a lo dispuesto (...) del Real Decreto 944/2005 (...) por el que se aprueba el Plan técnico nacional de la televisión digital terrestre, en la cual se recoge la iniciativa local en la extensión de la cobertura de la TDT ...”.

⁽²⁾ De esta cifra 60,2 millones EUR consisten en préstamos morosos del Gobierno central a las Comunidades Autónomas y 136,1 millones EUR están financiados por las Comunidades Autónomas. En febrero de 2010, ya se habían adjudicado 144,1 millones EUR para la extensión de la red TDT, mientras que la adjudicación de 52 millones EUR seguía pendiente (Fuente: Gobierno español, doc. A/1980).

⁽³⁾ La cifra está actualizada a febrero de 2010. A 15 de octubre de 2009, Abertis era con diferencia el mayor contratista (57,18 % del importe financiado), seguido por Castilla-La Mancha Telecom (13,72 %). Castilla-La Mancha es objeto de la denuncia 19/2009.

- (13) Por lo que se refiere a la medida controvertida, el 29 de octubre de 2009 el Gobierno español facilitó una lista exhaustiva de contratos de suministro de equipos de telecomunicación, de cada una de las Comunidades Autónomas. Los datos facilitados muestran que Abertis, el operador dominante de la plataforma terrestre, ha participado en la mayoría de las licitaciones organizadas por las Comunidades Autónomas y se ha convertido en el mayor contratista de las mismas para el suministro e instalación de equipos de telecomunicación.
- (14) Según las autoridades españolas, Abertis participó en las licitaciones únicamente como “proveedor de red” y no como “operador de red”. Esto significa que, excepto durante la puesta en marcha y el periodo de garantía (por término medio, un año) las plataformas financiadas no estarán operadas por Abertis, sino por las propias Comunidades Autónomas, ya sea directamente o mediante departamentos o entidades *ad hoc*.

III. LA DENUNCIA

- (15) La denunciante es un operador de plataforma por satélite. Fundada en 1985 como Société Européenne des Satellites (SES), SES ASTRA (en lo sucesivo, “Astra”) fue el primer operador privado de satélite de Europa. Astra opera el ASTRA Satellite System, que ofrece una amplia cartera de soluciones de radiodifusión y banda ancha para clientes dentro y fuera de Europa. Emite programas de radio y televisión directamente a millones de hogares y ofrece acceso internet y servicios de red a administraciones públicas, grandes empresas, PYME y viviendas particulares.
- (16) Astra ha denunciado el Plan y su aplicación como ayuda ilegal al operador de la plataforma de TDT en posición de monopolio *de facto* (ABERTIS SA) y, posiblemente, a otros operadores de la plataforma de TDT. En concreto, Astra hace hincapié en la falta de neutralidad tecnológica de que adolece la medida, que discrimina a los operadores de satélite y pone en peligro su supervivencia en el mercado.
- (17) En opinión de Astra, para cumplir el objetivo de ofrecer televisión digital en abierto a los telespectadores de la zona II, el Gobierno podía elegir entre invertir en digitalizar la red terrestre analógica o aportar fondos para emitir dichos servicios a través de plataformas digitales alternativas ya existentes. Astra considera que est   en condiciones de emitir canales en abierto por satélite por una parte de lo que cuesta la conversión terrestre. Por consiguiente, en opinión de Astra, la conversión terrestre no habría sido necesaria en la zona II.
- (18) Astra alega además que la Comunidad Autónoma de Cantabria rescindió un contrato ya firmado con Astra⁽¹⁾, cuando se facilitó la ayuda financiera del Gobierno para

la transmisión digital terrestre. Esto mostraría que i) la transmisión por satélite sería efectivamente una alternativa para cubrir la zona controvertida y que ii) Astra ha resultado perjudicada por la intervención del Gobierno español en beneficio de una plataforma tecnológica concreta.

- (19) Astra añade que se trata de una ayuda continuada. Los gobiernos autonómicos financiarán los costes de operación y mantenimiento de las redes locales en la zona II. Esto supondría un gasto anual de 42,9 millones EUR, o aproximadamente 430 millones EUR durante los próximos diez años⁽²⁾.
- (20) Por   ltimo, ASTRA señala que, al excluirla como competidor en la zona II, su posición competitiva en el mercado español general de la plataforma resulta debilitada. Dado que su mercado de televisión de pago ya no crece, ASTRA se est   centrando en contratos con radiodifusores nacionales. Convertirse en el operador de la plataforma en la zona II le habría “abierto la puerta” para competir también en un futuro con Abertis en el mercado de televisión en España, que es más amplio. Desde el punto de vista de ASTRA esta cuestión es más importante que el acceso a los mercados regionales en sí.

IV. POSICIÓN DE LAS AUTORIDADES ESPAÑOLAS

- (21) La posición del Gobierno se fundamenta en tres argumentos principales: i) en la transición a la TDT no ha habido ayuda estatal; ii) la jurisprudencia *Altmark* es aplicable, ya que est   implicado un servicio público, y, por consiguiente, la medida no constituye ayuda estatal; iii) si se considerara que existe ayuda estatal, en cualquier caso sería compatible con arreglo al artículo 107, apartado 3, letra c), del TFUE. Los argumentos del Gobierno se resumen brevemente como sigue:

a) No existe ayuda estatal

- (22) En primer lugar, el Gobierno alega que en las medidas controvertidas no existe ayuda estatal. En particular, se aduce, entre otras cosas, que no hay subvención si las Comunidades Autónomas siguen las normas de contratación pública al adquirir bienes y servicios. Además, no existe discriminación ya que las plataformas de TDT y satélite operan en distintos mercados. La primera realiza un servicio público y emite fundamentalmente canales en abierto mientras que la segunda se basa en el modelo empresarial de televisión de pago. Se añade, además, que las medidas controvertidas no son selectivas, puesto que también los operadores de satélite pueden participar en las licitaciones organizadas por las Comunidades Autónomas (Astra lo ha hecho en Cantabria), que no excluyen expresamente la participación de operadores de la plataforma por satélite.

⁽¹⁾ Mediante carta enviada por Indican, la entidad regional creada por la Comunidad de Cantabria, a Astra el 7 de noviembre de 2008. La carta rescinde unilateralmente el contrato con Astra, alegando que “la decisión sobrevenida de la Administración del Estado Español de implantar la cobertura del 100 % de los servicios de televisión digital para todo el territorio nacional hace inviable la implantación del servicio concertado ... y, por ello, la ejecución e implementación del referido contrato”. (Escrito de Astra de 30 de noviembre de 2009).

⁽²⁾ En su respuesta al escrito de Astra de 8 de junio de 2010, las autoridades españolas negaron que los ayuntamientos fueran a financiar los costes de operación y mantenimiento en el futuro. No obstante, se cuestiona la cifra total. Entre otros puntos, las autoridades españolas aducen que en algunos contratos este coste ya est   incluido en la licitación para la instalación de los equipos para la TDT. En consecuencia, la cifra total sería inferior.

b) Es aplicable la jurisprudencia *Altmark*

- (23) En segundo lugar, el Gobierno aduce que lograr la máxima cobertura de TDT es parte de una obligación de servicio público y, por consiguiente, la jurisprudencia *Altmark* se aplicaría a las medidas controvertidas. La medida en cuestión simplemente cubre parte de los costes de digitalización, por lo que no hay compensación excesiva y aumenta la eficiencia, en comparación con el satélite. Por último, por lo que se refiere al cuarto criterio *Altmark*, la adjudicación de las licitaciones para el suministro de los equipos de telecomunicación de transmisión digital se ha realizado mediante procedimientos competitivos respetando las normas comunitarias, lo que garantiza que resulte seleccionado el proveedor más eficiente.

c) La ayuda, caso de haberla, es compatible con el artículo 107, apartado 3

- (24) Por último, el Gobierno sostiene que, si la Comisión considerara que hay ayuda estatal, dicha ayuda sería compatible con el mercado común de conformidad con el artículo 107, apartado 3, letra c), ya que fomenta la realización de un objetivo de interés comunitario (es decir, la conversión a la radiodifusión digital). La ayuda está bien diseñada ya que solo afecta a la pequeña porción del mercado —2,5 % de la población— que no entra en las obligaciones de cobertura impuestas a los operadores de la plataforma terrestre. Se conseguirían economías de escala y alcance si la red digital terrestre se ampliara también a la zona II. Así pues, sería más eficiente efectuar esta actualización de la red analógica ya existente que cambiar a otra plataforma. Alega además que, en este supuesto, la neutralidad tecnológica no es un principio absoluto ya que la TDT es la única plataforma que ofrece un amplio surtido de canales en abierto. Sea como fuere, *de facto*, ASTRA tenía la posibilidad de participar en las licitaciones ⁽¹⁾.

V. EVALUACIÓN PRELIMINAR

- (25) En primer lugar, se considera si es aplicable la jurisprudencia *Altmark*. De serlo, la medida controvertida no puede ser considerada ayuda estatal. En caso contrario, sin embargo, sería necesario evaluar si la medida controvertida entraña ayuda estatal con arreglo al artículo 107, apartado 1, y, de ser así, si tal ayuda podría considerarse compatible con el mercado interior a tenor del artículo 107, apartado 3.

a) Observaciones generales

Misión de servicio público

- (26) En España, la radiodifusión pública y privada se define por ley como servicio público ⁽²⁾. Esta definición de servicio

público, no obstante, no da prioridad a ninguna plataforma en particular, como se desprende del hecho de que no haya una connotación tecnológica del servicio de televisión en la definición legislativa de servicio público más reciente (2006).

Elección de tecnología

- (27) Las autoridades españolas han explicado que digitalizar la red terrestre ya existente era el camino más barato y rápido hacia la conversión al sistema digital ⁽³⁾. Para ampliar la cobertura de la plataforma de TDT, las autoridades españolas han previsto la digitalización de los centros emisores existentes y la construcción de otros totalmente nuevos.

- (28) Sin embargo, la estructura de costes de las plataformas terrestre y por satélite es diferente. Para determinar si efectivamente la digitalización de la plataforma terrestre es menos onerosa, deben compararse los costes de extensión de la TDT con los costes que hubiera supuesto ofrecer canales en abierto en la plataforma por satélite. A este respecto, las autoridades españolas han presentado un estudio comparativo de análisis de costes realizado en 2007. Sin embargo, como se explica con más detalle a continuación, parece que i) estos supuestos no están totalmente justificados y ii) no es concluyente en absoluto qué tecnología es menos onerosa ⁽⁴⁾.

b) Aplicabilidad de la jurisprudencia *Altmark*

- (29) La jurisprudencia *Altmark* establece cuatro criterios que deben reunirse para que una medida concreta no constituya ayuda estatal a tenor del artículo 107, apartado 1 ⁽⁵⁾. La sentencia *Altmark* se refiere a una situación en la que el dinero público se pagó a un beneficiario directo; había una relación directa (en términos jurídicos, un contrato bilateral o sinalagmático) entre el servicio público y su compensación. Además, se aplicó la prueba de costes y la prueba de compensación excesiva con respecto al beneficiario de los fondos públicos, que era el prestador del servicio público.

⁽³⁾ En particular, en su primera respuesta, el Gobierno explicó que “[...] la evolución hacia la TDT puede requerir trabajos de adaptación de la antena existente (reorientación, amplificadores), pero en ningún caso su sustitución por un nuevo elemento de recepción. Por el contrario, la utilización de cualquier otro medio de recepción de televisión digital requiere la instalación de nuevos elementos de recepción, como puede ser una antena parabólica” y que “[p]or tanto, se considera que el cubrir ese porcentaje del 2,5 % de la población a través del servicio de TDT y no del servicio de televisión por satélite es mucho más eficiente, especialmente para los ciudadanos afectados [...]”.

⁽⁴⁾ Por ejemplo, el Gobierno no ha estimado los costes de llevar el servicio público de radiodifusión a los telespectadores de la zona II en condiciones similares a las condiciones en que se hizo en la zona III (mediante el Decreto Ley 1/2009, con el fin de llegar al 1,5 % de la población por satélite en la zona III).

⁽⁵⁾ La jurisprudencia *Altmark* es aplicable siempre y cuando i) la empresa beneficiaria esté encargada de un servicio público, que haya sido definido claramente; ii) los parámetros para el cálculo de la compensación se hayan establecido previamente de forma objetiva y transparente; iii) la compensación no supere el nivel necesario para cubrir total o parcialmente los costes del servicio público, más un beneficio razonable; iv) la empresa encargada del servicio público debe ser elegida mediante un procedimiento de contratación pública o, en su defecto, su remuneración debe calcularse sobre la de los costes de una empresa eficiente.

⁽¹⁾ Las autoridades españolas presentaron correspondencia entre algunas Comunidades Autónomas y el Gobierno central que probaba que aquellas no excluían otras plataformas alternativas a la plataforma terrestre. No obstante, esta prueba solo se refiere a tres de las 19 Comunidades Autónomas y lo único que muestra es que la neutralidad tecnológica se consideró *ex post*, pero no fue un principio rector del plan de digitalización del Gobierno (en una reunión sobre el asunto N 595/2009, el Gobierno de Murcia confirmó que solo se discutió sobre la neutralidad tecnológica después de la denuncia presentada por Astra a la Comisión).

⁽²⁾ La legislación relevante data de 1983-1988 (servicios de televisión a nivel regional), 1995 (servicios de televisión a nivel local) y, más recientemente, 2006 (servicios de televisión a nivel nacional).

- (30) No hay que olvidar que, en la cadena de producción de radiodifusión, hay al menos tres niveles de competencia relevantes en el presente asunto: i) los proveedores de equipos de TDT y satélite, ii) los operadores de la plataforma, y iii) los radiodifusores. Los fabricantes de equipos de telecomunicación no tienen una misión de servicio público. Por lo tanto, la jurisprudencia *Altmark* no se les puede aplicar.
- (31) Los radiodifusores sí tienen una misión de servicio público. No obstante, estos últimos solo pueden ser considerados beneficiarios indirectos. En la zona I, es decir, el 96 % de la población española, los radiodifusores pagan al operador de la plataforma por la difusión de sus señales. En la zona II, los radiodifusores no pagan por utilizar la plataforma⁽¹⁾. Así pues, los radiodifusores se benefician del régimen, puesto que, gracias a una red digital más extensa, pueden incrementar (o, como mínimo, mantener) su audiencia entre aproximadamente el millón de habitantes con que cuenta la zona II. Supuestamente, esto genera también ingresos publicitarios adicionales⁽²⁾. Por otra parte, los radiodifusores públicos no reciben dinero para la actualización de la red terrestre. Tampoco se beneficiarían si hubiera una compensación excesiva. Así pues, la prueba *Altmark* no es adecuada para evaluar los beneficios indirectos que se generarán para los radiodifusores.
- (32) En cambio, los operadores de la plataforma terrestre se benefician directamente de la extensión de la red de TDT financiada por el Estado. Si el operador de la plataforma terrestre es el titular de la red de TDT ampliada, se evita los costes de extensión de la red (y/o de la actualización tecnológica). No obstante, tampoco en ese caso es aplicable la jurisprudencia *Altmark*. Y lo que es más importante, como se ha explicado anteriormente, los operadores de la plataforma no están incluidos en la misión de servicio público. Por tanto, las ayudas a los operadores de la plataforma terrestre no estarían cubiertas por el primer criterio *Altmark*⁽³⁾.
- (33) Aun cuando se considerara que la misión de servicio público es extensiva a la plataforma terrestre, es dudoso que el régimen de TDT cumpliera el tercer y cuarto criterio de la sentencia *Altmark*.
- (34) Por lo que se refiere al tercer criterio, el coste de digitalización de la zona II, incluidos su operación y mantenimiento, están totalmente cubiertos por la finan-

ciación estatal. Habida cuenta de los beneficios para los radiodifusores y los operadores de la plataforma, como se ha explicado, se produciría una compensación excesiva. Las autoridades españolas no han evaluado si la financiación estatal excede el coste de las obligaciones de servicio público más un beneficio razonable.

- (35) Por lo que se refiere al cuarto criterio *Altmark*, las autoridades españolas remiten a la competencia entre los proveedores de equipos de telecomunicación. No obstante, para evaluar una posible ventaja para los operadores de la plataforma, habría sido necesario organizar una licitación pública que permitiera la competencia entre operadores de distintas plataformas o, al menos, hacer una comparación de las inversiones realizadas por las autoridades españolas y los costes de un competidor eficiente. No ha habido tal licitación y el citado estudio de costes de 2007 no aporta un análisis de costes fiable y concluyente a este respecto.
- (36) En conclusión, la Comisión considera que la jurisprudencia *Altmark* no puede aplicarse en el presente asunto. Aparte de que los beneficios para los radiodifusores, como beneficiarios indirectos, son difíciles de conciliar con el planteamiento *Altmark*, los operadores de la plataforma terrestre no tienen una misión de servicio público. Aunque existiera tal misión de servicio público, no parecen cumplirse los demás criterios *Altmark*.

c) Existencia de ayuda estatal con arreglo al artículo 107, apartado 1

Transferencia de recursos estatales

- (37) La medida controvertida entraña una transferencia de recursos financieros del Estado a entidades que realizan una actividad económica. En primer lugar, se transfieren recursos presupuestarios del Gobierno central a las Comunidades Autónomas. A continuación las Comunidades Autónomas financian la extensión de la red de TDT.

Selectividad y ventaja: beneficiarios de la medida controvertida

Proveedores de equipos de telecomunicación

- (38) Los proveedores de equipos de telecomunicación son los contratistas directos de las Comunidades Autónomas una vez que se adjudican las licitaciones para la digitalización. El Gobierno adquiere el equipamiento para la TDT en condiciones de mercado y respetando las normas de contratación pública (licitación abierta). Puesto que la adquisición se realiza a precio de mercado, *prima facie*, no implica una ventaja para un proveedor de red concreto (a pesar de que Abertis haya conseguido la mayoría de las obras licitadas). No obstante, como la demanda de estos productos va en aumento debido a la medida de ayuda, en esta fase no puede descartarse por completo que la medida entrañe una ventaja selectiva para los proveedores de equipos de telecomunicación.
- (39) Además, la decisión de las autoridades españolas de adquirir únicamente equipos para la actualización de la plataforma terrestre implica una discriminación hacia los proveedores del equipamiento utilizado para otras plataformas (por ejemplo, descodificadores para satélite y antenas parabólicas).

⁽¹⁾ En una reunión celebrada el 14 de enero de 2009, las autoridades españolas explicaron que los radiodifusores protestaron enérgicamente por tener que soportar el coste de la conversión digital en la zona I. Consideraban que los beneficios de cubrir el 2,5 % adicional de la población en la zona II eran escasos. Por ello, se negaron a pagar por la transmisión en la zona II.

⁽²⁾ En la misma reunión, las autoridades españolas sugirieron que estos ingresos publicitarios adicionales serían de poca importancia. No obstante, no se han presentado pruebas al respecto.

⁽³⁾ Además, la medida controvertida afecta al 2,5 % de la población a la que no llega la TDT, porque no entra en las obligaciones de cobertura impuestas a los radiodifusores en su calidad de titulares de la concesión de servicio público. Por tanto, puede incluso considerarse que la zona II no está cubierta por la misión de servicio público de los radiodifusores. Hasta la fecha, el Gobierno no ha dado unas indicaciones claras sobre este punto ni ha aportado un acto por el que se encomiende la misión referente a la plataforma terrestre.

Operadores de plataforma

- (40) Por lo que se refiere a los operadores de plataforma, las Comunidades Autónomas han adoptado distintas medidas. Cuando ya existía un operador de la red analógica, ese operador continúa operando la red de TDT (por ejemplo, Telecom Castilla-La Mancha, Aragón Telecom, etc.). Según las autoridades españolas, en la mayoría de los casos, son los propios ayuntamientos los que operan la red. En otros casos, la responsable es una entidad pública. Estos operadores no reciben directamente dinero del Gobierno. No obstante, el equipamiento adquirido por el Gobierno (autonómico) se pone a su disposición para que amplíen su red. Por consiguiente, los operadores de la plataforma se benefician directamente de la financiación pública de la extensión y actualización de su red digital.
- (41) Cuando el beneficiario es un operador de plataforma regional, este operador se beneficia de la extensión de su red regional en zonas aisladas de esa región en concreto. En algunas regiones la "zona II" puede comprender hasta el 10 % de la población. Por consiguiente, gracias a la medida estatal, la cobertura global de las redes regionales aumenta, lo que incrementa el atractivo de la red a la hora de competir con otras plataformas para la difusión de señales de televisión en esa región concreta.
- (42) Además, las instalaciones subvencionadas aumentan la capilaridad de la red de TDT en su conjunto. Como consecuencia, la red se hace adecuada para la prestación de servicios de valor añadido (por ejemplo, la televisión digital móvil o DVB-H) y los radiodifusores y operadores de la plataforma tendrán mayores oportunidades de ser los primeros proveedores en ofrecer servicios digitales de nueva generación.
- (43) Estos beneficios se ven reforzados por la subsidiarización continuada de los costes de funcionamiento de las redes locales por parte de los gobiernos autonómicos. En algunas regiones los gobiernos locales han manifestado su compromiso de correr con los gastos de mantenimiento y de personal de la red. Esto también se aplica cuando la explotación de la infraestructura la realiza una entidad privada. Cuando estos pagos se efectúan a operadores de redes locales, aumenta el riesgo de compensación excesiva, es decir, de cobertura parcial de otros costes de la red. Puede ser el caso, por ejemplo, cuando el equipo se utiliza conjuntamente para las zonas I y II.
- (44) De la misma manera, según ASTRA, Abertis obtiene también una ventaja directa al competir con operadores de otras plataformas. Como proveedor de la red, Abertis consiguió la mayoría de los contratos para la actualización de esas redes locales, aunque no opera por sí misma ninguna de ellas. No obstante, al competir con otra plataforma como operador de la plataforma, la extensión de la red terrestre permite a Abertis ofrecer a los radiodifusores un mayor alcance y una capilaridad superior de su propia red. Mientras que, sin la medida, la red digital terrestre solo llegaría al 96-98 % de la población, esta cobertura se in-

crementa a casi el 100 %, sin coste adicional para el radiodifusor. Un radiodifusor interesado en la cobertura nacional tendría, por tanto, menos incentivos para optar por la plataforma por satélite.

Radiodifusores de TDT

- (45) Por último, los radiodifusores podrían considerarse beneficiarios indirectos. Sin el régimen estatal, en la zona II, los radiodifusores solo tendrían la opción de comprar capacidad de satélite a Astra. Aún así, llegarían a menos hogares, puesto que al menos algunos de ellos no comprarían el equipo de tierra necesario (descodificador para satélite y antena parabólica).
- (46) En el mercado de la televisión de pago, las iniciativas de acceso condicional lanzadas recientemente en la plataforma de TDT compiten con la difusión de canales en la plataforma por satélite. Puesto que la medida controvertida es extensiva a la plataforma de TDT, los canales de TDT de acceso condicional resultan favorecidos frente a los canales de acceso condicional de la plataforma por satélite.

Conclusión sobre la ventaja selectiva

- (47) Así pues, el régimen controvertido parece dar una ventaja selectiva a los proveedores/instaladores de red (ventaja sectorial), a los operadores de la plataforma de TDT y a los radiodifusores de TDT, tanto en abierto como en acceso condicional.

*Falseamiento de la competencia**Proveedores de equipos de telecomunicación*

- (48) A primera vista, la medida controvertida parece entrañar una ventaja competitiva (consistente en el incremento de la demanda) en beneficio de los proveedores de equipos de telecomunicación.

Operadores de la plataforma

- (49) Podría producirse falseamiento de la competencia entre diferentes plataformas (terrestre y satélite), ya que la medida controvertida va dirigida a la digitalización e instalación de centros emisores terrestres totalmente nuevos, sin considerar la transmisión por satélite.
- (50) Las autoridades españolas aducen que la plataforma por satélite operada por ASTRA no pertenece al mismo mercado que la plataforma terrestre, puesto que no tiene los derechos de emisión en abierto.
- (51) La información que consta en el expediente muestra que Astra pudo competir por la plataforma para la extensión en Cantabria y que el Gobierno cántabro rescindió unilateralmente al contrato cuando se aprobaron las medidas controvertidas a favor de la TDT. Además, uno de los radiodifusores indicó que no concedería derechos a Astra mientras no hubiera cobertura de TDT en la zona. Aún es más, la plataforma por satélite se utiliza en la zona III y el Gobierno ha impuesto obligaciones de radiodifusión a los radiodifusores para garantizar que sus señales se envíen a través de esta plataforma.

- (52) El hecho de que actualmente los radiodifusores en abierto sean reacios a utilizar la plataforma por satélite no implica que la plataforma satelital y terrestre pertenezcan a mercados diferentes. En esencia, los radiodifusores pueden optar por una de las dos plataformas. La difusión por las dos plataformas simultáneamente solo aumenta los costes para los radiodifusores sin aportar gran valor añadido mientras ambas plataformas ofrezcan cobertura nacional. Puesto que, gracias a la intervención estatal, la extensión de la TDT a la zona II es gratuita, los radiodifusores no tienen incentivos para pasarse a la plataforma por satélite en la zona II. Naturalmente, esto podría ser diferente sin las subvenciones estatales. En ese caso, como se ha hecho en la zona III, el Gobierno podría haber impuesto obligaciones de transmisión para garantizar la transmisión en la zona II ⁽¹⁾.

Radiodifusores

- (53) La medida controvertida podría también haber falseado la competencia entre los radiodifusores. Antes, la plataforma terrestre generalmente albergaba a radiodifusores en abierto y la plataforma por satélite fundamentalmente a radiodifusores de televisión de pago o de acceso condicional. Actualmente, sin embargo, los radiodifusores en abierto están lanzando incitativas de televisión de pago en la plataforma terrestre y los radiodifusores por satélite buscan acceso a canales en abierto con el fin de completar su oferta y competir más activamente con los radiodifusores en abierto.

Conclusión sobre el falseamiento de la competencia

- (54) Al financiar los costes asociados a la extensión de la plataforma de TDT, el régimen podría por tanto determinar un falseamiento de la competencia potencial o real entre los proveedores de equipos de telecomunicación activos en distintas tecnologías y entre las plataformas terrestre y por satélite. Además, la medida podría crear un falseamiento de la competencia entre los radiodifusores de TDT y de satélite, tanto en televisión en abierto como de pago, ya que la primera utiliza una plataforma que, sin la medida, no estaría disponible (o estaría disponible a un coste superior).

Efecto sobre el comercio entre Estados miembros

- (55) La medida controvertida tiene también efectos sobre el comercio, ya que modifica las condiciones competitivas en la totalidad del territorio de un Estado miembro y, además, porque en la industria de radiodifusión española invierten empresas de otros Estados miembros (por ejemplo, Telecinco, un radiodifusor controlado por la italiana Mediaset, o ASTRA).

⁽¹⁾ También hay que tener presente que, en un contexto de mercado en el que las plataformas convergen progresivamente y en el que Abertis es dominante en el mercado de la TDT y también ocupa una posición destacada en el mercado de plataforma por satélite, la medida prevista por el Gobierno pudo debilitar a Astra, reduciendo así la competencia en el mercado para los operadores de la plataforma.

d) Compatibilidad con arreglo al artículo 107, apartado 3, letra c)

- (56) Una vez se llega a la conclusión de que la medida controvertida implica ayuda estatal, el régimen adoptado por las autoridades españolas debe ser evaluado con arreglo al artículo 107, apartado 3, letra c), con el fin de verificar su posible compatibilidad con el mercado interior. La compatibilidad de la medida controvertida debe ser evaluada en el contexto de la transición de la televisión analógica a la digital.
- (57) A este respecto, el Gobierno ha aducido que la financiación pública era necesaria para superar una deficiencia del mercado que impedía la digitalización de zonas que quedaban fuera de las obligaciones legales de cobertura impuestas a los radiodifusores.

- (58) En su sentencia de 6 de octubre de 2009 ⁽²⁾, el Tribunal General dictaminó en la solicitud de anulación interpuesta por Alemania de la Decisión 2006/513/CE de la Comisión en el asunto *DVB-T-Berlín-Brandemburgo* ⁽³⁾, que trataba cuestiones similares a las que la Comisión tiene que abordar en el asunto que nos ocupa. En particular, el Tribunal trató los criterios que la Comisión debe aplicar al evaluar la compatibilidad con arreglo al artículo 107, apartado 3, del TFUE, que se consideran a continuación.

Deficiencia del mercado ⁽⁴⁾

- (59) En principio, en caso de conversión al sistema digital, la Comisión aceptó el argumento de la deficiencia del mercado en el asunto *DVB-T-Berlín-Brandemburgo*. Existen externalidades positivas en la conversión al sistema digital (el dividendo digital). La tecnología digital da lugar a una oferta más amplia para el cliente final. No obstante, sería necesario demostrar asimismo que los propios operadores terrestres no invertirían en la digitalización de su red ⁽⁵⁾. A este respecto, el Gobierno español ha aportado indicios suficientes sobre la reticencia de los radiodifusores a soportar inversiones adicionales para la extensión de la red de TDT ⁽⁶⁾.

⁽²⁾ Sentencia del Tribunal General de 6 octubre de 2009 en el asunto T-21/06, Alemania/Comisión.

⁽³⁾ Decisión 2006/513/CE de la Comisión, de 9 de noviembre de 2005 (DO L 200 de 22.7.2006, p. 14).

⁽⁴⁾ La Comisión se ha referido a las "deficiencias del mercado" como a un factor a tener en cuenta al analizar la compatibilidad tanto en la Comunicación sobre la transición de la radiodifusión analógica a la digital [COM(2003) 541 final] y en su Plan de acción de ayudas estatales 2005 [COM(2005) 107 final] y en decisiones sobre ayudas estatales.

⁽⁵⁾ En *DVB-T-Berlín-Brandemburgo*, la Comisión consideró que la transmisión digital terrestre es más barata que la transmisión analógica. Por consiguiente, las empresas habrían hecho la conversión de todas formas y la ayuda no era necesaria.

⁽⁶⁾ En particular, por lo que se refiere a la necesidad de la medida, el Gobierno presentó documentos que probaban que los radiodifusores comerciales han solicitado al Gobierno español que rebaje la obligación de cobertura mínima del 96 % al 90 % en la zona I. Dado que ni siquiera la cobertura obligatoria del 96 % de la población sería comercialmente viable, los radiodifusores se negaron a financiar la conversión del 2,5 % adicional de la población en la zona II. Véase, *inter alia*, el escrito de UTECA de 16 de enero de 2007, enviado al Ministerio de Industria. También el Gobierno de Cantabria, en su último escrito, ha confirmado que "todas las tentativas de compartir gastos con los radiodifusores en televisión digital han dado resultados negativos".

(60) Como alternativa, la plataforma por satélite podría utilizarse ya para la difusión digital. No obstante, también en ese caso habría que hacer inversiones adicionales. Los particulares tendrían que comprar el equipo de tierra necesario, lo que supone una inversión importante (que incluye también la instalación de la antena parabólica). Ni el operador de satélite ni los particulares han realizado hasta el momento esas inversiones en instalaciones en tierra a una escala que pueda considerarse que la zona II está suficientemente servida por la red satelital.

(61) Por razones de cohesión y acceso a la información, el Gobierno desea dar acceso a la televisión en abierto a toda la población en las mismas condiciones, es decir, sin suscripción alguna de los telespectadores a los canales de televisión. Puesto que, también en el caso de la transmisión por satélite, esto solo podría lograrse con apoyo del Gobierno, puede concluirse que existe una deficiencia del mercado.

Proporcionalidad

(62) Por lo que se refiere a la proporcionalidad, en su decisión *DVB-T-Berlín-Brandemburgo*, la Comisión consideró necesario comparar la medida adoptada con posibles alternativas. La Comisión concluyó que la ayuda no era necesaria ni proporcionada.

(63) Las autoridades españolas alegan que la digitalización de los centros emisores terrestres existentes (y, en ocasiones, la construcción de otros nuevos) era la solución menos costosa y más rápida para la digitalización. A este respecto, han presentado un estudio de análisis de costes que compara los costes de la transmisión terrestre y por satélite ⁽¹⁾. Ese estudio, no obstante, aporta pocas pruebas para abordar la cuestión de la proporcionalidad.

(64) En primer lugar, al comparar los costes de las dos tecnologías, el estudio evalúa el coste de los descodificadores para transmisión por satélite, pero no evalúa el coste de los descodificadores (o de un nuevo aparato de televisión con descodificador incorporado), orientación de la antena y sustitución del cable que son necesarios en caso de cambiar a la tecnología de TDT. En segundo lugar, el estudio concluye que es más eficiente una u otra tecnología dependiendo de las condiciones geográficas y del tamaño de la ciudad o pueblo de que se trate. Esta última conclusión, sin embargo, daría a entender que las Comunidades Autónomas organizan licitaciones tanto para tecnología de TDT como por satélite, así como que los organismos territoriales a los que se sirve son de tamaño variable. Al organizar licitaciones exclusivamente para tecnología de TDT, se ignoró la conclusión del estudio ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Véase el "Informe de costes de referencia para el proceso de universalización de la televisión digital terrestre en España" presentado por las autoridades españolas el 21 de enero de 2001. El Gobierno explicó que dicho estudio, de julio de 2007, se presentó a las Comunidades Autónomas como un referencia a la hora de evaluar qué tecnología, terrestre o por satélite, era más eficiente.

⁽²⁾ También parece haberse pasado por alto la posibilidad de imponer a los radiodifusores obligaciones de radiodifusión como una opción para llevar canales en abierto al 2,5 % de la población en la zona II.

(65) Se pide al Gobierno español que aporte más información sobre este punto.

Neutralidad tecnológica

(66) La Comunicación de 2003 de la Comisión sobre la transición a la radiodifusión digital prevé que, para lograr la transición a la norma digital, deben tomarse en consideración todos los modos de transmisión. En su decisión *DVB-T-Berlín-Brandemburgo*, la Comisión concluyó que la tecnología DVB-T terrestre no es superior a otras soluciones tecnológicas. El apoyo para esta plataforma sería una excepción injustificada al principio de neutralidad tecnológica y podría impedir la expansión de otras plataformas. En su sentencia T-21/06, el Tribunal remitía a la Comunicación de 2003 y consideró que, puesto que la DVB-T apoyaba claramente solo la red terrestre, esta medida no cumplía el requisito de neutralidad ⁽³⁾.

(67) En el asunto T-177/07, *Mediaset*, relativo a las subvenciones para la adquisición de descodificadores digitales terrestres y de cable, el Tribunal General respaldó las conclusiones de la Comisión según las cuales la exclusión de los descodificadores de satélite de la subvención implicaba una discriminación contraria al principio de neutralidad tecnológica y que, como tal, impedía que la medida controvertida fuera declarada compatible con el mercado interior.

(68) En el presente asunto, el Gobierno se ha centrado en la tecnología de TDT como solución principal para la digitalización. Efectivamente, la opción tecnológica se hizo desde el principio mismo del proceso administrativo, cuando se aprobó el Real Decreto 944/2005, que hace referencia explícita a la tecnología de TDT. Las Comunidades Autónomas no han hecho más que seguir las directrices del Gobierno. No obstante, los distintos ayuntamientos han optado por una gran variedad de procedimientos de licitación. En algunos casos, el texto de la licitación deja abierto qué tecnología se utilizará. En otros, la licitación da una lista de centros emisores que se utilizarán en el despliegue del equipo de TDT.

(69) En una fase posterior del procedimiento, el Gobierno ha presentado a la Comisión ejemplos de correspondencia (tres correos electrónicos) entre el Ministerio de Industria y las Comunidades Autónomas. En esos correos, las Comunidades preguntan si los fondos estatales para TDT pueden utilizarse también para financiar transmisión por satélite (la respuesta fue afirmativa). El Gobierno sugiere que esto prueba que la licitación organizada por las Comunidades Autónomas, aunque hacía referencia explícita a la TDT, estaba *de facto* abierta a todas las tecnologías. No obstante, esto solo es aplicable a unas cuantas Comunidades Autónomas. En segundo lugar, cuando la opción tecnológica se confirmó *ex post*, no era del conocimiento público y, por tanto, no podía impedir que los operadores de otras plataformas distintas de la TDT desistieran de participar en la licitación. De hecho, en sus escritos, Astra ha señalado que la referencia general a la TDT en los documentos de licitación hizo que se abstuviera de participar en las licitaciones.

⁽³⁾ T-21/06, Alemania/Comisión, pendiente de publicación, apartado 69.

e) Aplicabilidad de la regla *de minimis*

- (70) En relación con la aplicabilidad de la regla *de minimis*, la Comisión señala que la ayuda no es “transparente” a tenor del artículo 2, apartado 4, del Reglamento (CE) n° 1998/2006 sobre ayudas *de minimis*. Efectivamente, el importe de la ayuda es el valor económico de la actualización tecnológica de que disfrutaron los operadores y radiodifusores de la plataforma de TDT y del incremento de la demanda para los proveedores de equipos de telecomunicación.

f) Aplicabilidad del artículo 106, apartado 2

- (71) El artículo 106, apartado 2, del Tratado CE dispone una “excepción de servicio público” que puede aplicarse en casos en los que no se reúnen los criterios *Altmark*. No obstante, puede concluirse a este respecto, que los elementos factuales que impiden la aplicación de la jurisprudencia *Altmark* (en particular, la falta de una definición precisa de servicio público y la falta de una encomienda clara del mismo) ponen también en duda la aplicación del artículo 106, apartado 2.

VI. CONCLUSIÓN

- (72) Con carácter preliminar, se concluye que el régimen antes citado de transición a la tecnología digital de televisión constituye ayuda estatal a tenor del artículo 107, apartado 1, del Tratado CE. La Comisión lamenta que esta ayuda haya sido aplicada sin haber recibido autorización previa. Basándose en la información existente, dicha ayuda puede no ser compatible salvo que se adopten las medidas adecuadas, en particular, para solucionar el efecto de falseamiento de la competencia entre los operadores de plataforma.
- (73) Habida cuenta de las consideraciones expuestas, la Comisión, en el marco del procedimiento del artículo 108, apartado 2, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, insta al Reino de España para que presente sus observaciones y facilite toda la información pertinente para la evaluación de la medida en un plazo de un mes a partir de la fecha de recepción de la presente. En su respuesta, se

pide al Reino de España que formule también sus observaciones sobre las siguientes cuestiones:

- 1) ¿Cuál es el margen existente para el desarrollo de competencia entre plataformas en el mercado español de radiodifusión de televisión en el futuro?
 - 2) ¿Qué barreras existen en el mercado español para la competencia entre plataformas y cómo podrían superarse?
 - 3) Para la totalidad de la zona II, considerando todas las Comunidades Autónomas en conjunto ¿cuánto dinero se dedicará aproximadamente a costes de operación y mantenimiento de las redes de TDT en el periodo 2010-2015?
 - 4) ¿Sería viable licitar la operación de la transmisión digital de la señal de televisión de manera tecnológicamente neutra (de forma que los costes de operación y mantenimiento se minimicen)?
- (74) Además, la Comisión insta a las autoridades españolas a que transmitan inmediatamente una copia de la presente carta a los beneficiarios potenciales de la ayuda.
- (75) La Comisión desea recordar al Reino de España que el artículo 108, apartado 3, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea tiene efecto suspensivo y llama su atención sobre el artículo 14 del Reglamento (CE) n° 659/1999 del Consejo, que prevé que toda ayuda concedida ilegalmente podrá recuperarse de su beneficiario.
- (76) Por la presente, la Comisión comunica al Reino de España que informará a los interesados mediante la publicación de la presente carta y de un resumen significativo en el *Diario Oficial de la Unión Europea*. Asimismo, informará a los interesados en los Estados miembros de la AELC signatarios del Acuerdo EEE mediante la publicación de una comunicación en el suplemento EEE del citado Diario Oficial y al Órgano de Vigilancia de la AELC mediante copia de la presente. Se invitará a todos los interesados mencionados a presentar sus observaciones en un plazo de un mes a partir de la fecha de publicación de la presente.”.

STÁTNÍ PODPORA – RUMUNSKO**(články 107 až 109 Smlouvy o fungování Evropské unie)****Oznámení Komise podle čl. 108 odst. 2 SFEU – zpětvzetí oznámení o státní podpoře****Státní podpora C 36/09 – Záruka podle dočasného rámce ve prospěch podniku Oltchim****(Text s významem pro EHP)****(2010/C 337/08)**

Komise se rozhodla ukončit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU zahájené dne 19. listopadu 2009 ⁽¹⁾ a týkající se výše uvedené podpory vzhledem k tomu, že Rumunsko potvrdilo, že podpora nebyla poskytnuta.

I. Postup

Rozhodnutím ze dne 19. listopadu 2009 Komise zahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU týkající se státní záruky ve prospěch rumunské petrochemické společnosti Oltchim.

II. Popis

Státní záruka ve výši 62 milionů EUR na komerční půjčku ve výši 62 milionů EUR měla být poskytnuta podle dočasného rámce pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize.

Komise měla pochybnosti, zda podnik Oltchim splňoval kritéria způsobilosti stanovená dočasným rámcem pro nárok na takovou podporu.

III. Hodnocení

V průběhu řízení Rumunsko prohlásilo, že zmíněná podpora nebyla poskytnuta.

IV. Závěr

Komise se rozhodla řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU ukončit, jelikož podpora nebyla poskytnuta, a řízení je tudíž bezpředmětné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 26.1.2010, s. 31.

OZNÁMENÍ

Dne 14. prosince 2010 bude v *Úředním věstníku Evropské unie* C 337 A zveřejněn „Společný katalog odrůd druhů zemědělských rostlin“.

Předplatitelé *Úředního věstníku* mohou bezplatně získat stejný počet výtisků a jazykových znění tohoto *Úředního věstníku*, jaký si předplatili. Je třeba, aby vrátili přiloženou objednávku, řádně vyplněnou a s uvedením jejich registračního čísla předplatitele (kód uváděný na levé straně každého štítku a začínající písmenem: O/...). Tento *Úřední věstník* bude bezplatně k dispozici po dobu jednoho roku od data vydání.

Ostatní zájemci si mohou objednat tento *Úřední věstník* za poplatek u některého z našich distributorů (viz http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm).

Tento *Úřední věstník* – stejně jako všechny *Úřední věstníky* (řady L, C, CA, CE) – je možné najít bezplatně na internetové stránce <http://eur-lex.europa.eu>

OBJEDNÁVKA

Úřad pro publikace Evropské unie

Předplatitelské oddělení

2, rue Mercier

2985 Lucemburk

LUCEMBURSKO

Fax: +352 2929-42759

Moje registrační číslo je: O/... .

Zašlete mi prosím ... bezplatný výtisk/bezplatných výtisků **věstníku C 337 A/2010**, k jehož/jejichž odběru jsem oprávněn na základě předplatného.

Jméno:

Adresa:

.....

Datum: Podpis:

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS